

NR 2/12

VISDOM

En tidning från Visby domkyrkoförsamling

TEMA
växa
i tro

Svenska kyrkan
VISBY DOMKYRKOFÖRSAMLING

För fyra år sedan vaknade Jael Söderlund en morgon och sa till sin sambo "vad skulle du säga om jag blev präst?" 244 högskolepoäng senare har hon de närmsta två åren utstakade framför sig och prästvigningen är planerad till våren 2015.

Träden rasslar fridfullt i vinden när jag stiger ur bilen vid Skuttlings på norra Gotland. Solljuset dansar fram mellan grå-vita sommarmoln. På trappen till det vitkalkade huset sitter Jael Söderlund i blommig kjol och grå stickad kofta. Hon vinkar mot mig och ler sitt alltid lika strålande leende.

Det är en fridfull plats de bor på, Jael, sambon Jakob Ahlin och de tre sönerna. När Jael och Jakob blev ett par hade de varsin jämgammal son från tidigare förhållanden. För åtta månader sen föddes deras gemensamma son, Benjamin. Hit till Skuttlings flyttade de för 1 ½ år sen.

- Vi har renoverat och fixat, flyttat trappor och tagit fram gamla vackra golv, tak och väggar, berättar Jael när hon visar runt mig i huset.

Ursprunget är 1700-tal och känslan idag är modern men varsamt renoverat för att behålla gammal charm. Inredning och detaljer visar på att här bor det en familj med mycket kärlek och harmoni.

- Men i höst flyttar vi in till stan, säger hon med förklaringen att den ena sonen inte får skolskjuts och att Jakob ska börja plugga. Huset är redan sålt och radhus i Visby inhandlat.

Sonen Benjamin snusar gott på övervåningen så vi tar med en kopp kaffe och sätter oss ute på gården.

Jag har tidigare träffat Jael Söderlund genom mitt arbete. Dels har vi varit i kontakt med varandra angående nyhetsinslag. Hon arbetar sedan ca 10 år som reporter på Östnytt. Dessutom har hon gjort praktik hos min kollega Charlotte Bachelder, präst i församlingen. Jael brukar också försöka gå på mässa i Visby domkyrka på onsdagsmorgnarna och hänger ibland med in på en fika i Församlingshuset efteråt.

- Jag ville bli fotograf, pluggade ett år på fotolinjen i Hemse och gick därefter Bildjournalistutbildningen på Biskops-Arnö, berättar hon.

Hon erbjöds jobb på Sydsvenskan, men Gotland hade gett mersmak och dragningskraften här var starkare.

- Det var den romantiska bilden av Gotland som fick mig att flytta hit i början av

fotograf mamma prästkandidat

2000-talet, säger hon med ett leende som inte riktigt döljer just den där lilla ironin i att man ofta romantiserar livet här på ön. Efter en kort period i hyrt hus på landet "jag ville leva lantliv, rött hus med vita knutar, stövlar..." flyttade hon till Visby.

- Jag jobbade som allt-i-allo på Hemlins fotoateljé och butik; soppade film, stod i kassan, fotade porträtt i ateljén.

Efter ett tag började hon frilansa som fotograf, fick uppdrag åt Gotlands Allehanda men också Aftonbladet och Expressen.

- En gång ringde de från Expressen och sa att prinsessan Madeleine var på ön. "Leta rätt på henne."

- Men jag är ju ingen paparazzi, skrattar Jael och avslöjar att hon gjorde ett halvhjärtat försök.

Benjamin har vaknat och sitter nu hos sin mamma och skrattar även han. De är lika, mor och son, har samma ögonform och nära till skratt. Han pillar på korset som hänger runt hennes hals.

Nyhetsjournalistiken lockade och nyfikenheten gjorde att Jael lärde sig rörlig bild och videoredigering av Kalle Nordberg som då arbetade på SVT Östnytt. Det visade sig vara ett smart drag. Kalle hade andra planer med livet och snart var det Jael Söderlund som gjorde alla Östnytt reportage från Gotland.

- Jag har jobbat där i snart tio år, med ett års avbrott då jag tog tjänstledigt och testade att jobba som radiojournalist på Radio Gotland.

Men hur var det nu, det var ju en blivande präst jag åkt för att intervju, inte en videojournalist...

- Jag fick väl en ganska vanlig svensk uppfostran trots att båda mina föräldrar kommer från Finland, säger Jael och berättar att hon är uppvuxen i Skåne.

- Jag blev döpt som barn, i Svenska kyrkan, och konfirmerades i tonåren. Min mamma kommer från ett hem där man tillhörde

Jehovas vittnen, något hon tog avstånd från vid 18-års ålder.

Från 16-17 års ålder och fram till för några år sedan hade Jael ingen speciell relation till kyrkan. Kanske ett gudstjänstbesök kring jul och påsk, men det var också allt.

- Jag bad ibland, och tron på Gud har alltid funnits där, ibland starkare, ibland svagare. Så kom den där morgonen...

- Det bara föll över mig. Först försökte jag glömma "jag är ju inte prästtypen", men på ett märkligt sätt började jag vänja mig vid tanken.

2009 påbörjade hon studierna i teologi vid Umeå universitet, på distans.

- Religionsvetenskap och kristendoms-historia är så otroligt viktiga ämnen för att förstå vår kultur och vårt samhälle, förklarar hon och menar också att det är konstigt att det inte är något man lär sig i skolan, och att det inte ingår i journalisters utbildning.

- Ta bara det här med krig, säger Jael, det var ju som en aha-upplevelse när jag förstod att det inte är religionerna som skapar krig utan människorna.

Vi pratar en stund kring den stereotypa bilden av präst; en svartklädd man, sträng och fördömande som pekar med fingret. ”Ska du fortfarande bli präst?” brukar Jaelns bror fråga henne när de ses.

- Pappa var länge skeptisk men är stolt idag och släkten från Finland planerar att hyra en hel buss och komma hit till min prästvigning, säger hon och sträcker på sig.

Jael skrattar när hon berättar om ett samtal hon nyligen hade över Skype med en gammal kompis som är bosatt i Australien; - Det är återigen den där stela bilden av präst, folk tror att jag förändrats, det har jag ju inte. Jag är ju samma person och går inte runt och frälser folk.

Ändå tycks det svårt för en del att förstå. De som är negativt inställda slutar att höra av sig, medans de positiva kommer med kommentarer så som ”jag tror du blir en jättebra präst”. Jael menar att mycket handlar om okunskap. Att vi inte känner till vår historia, vår bakgrund.

- Den kristna tron handlar så mycket om kärlek, att vara snäll mot sin nästa, påpekar hon.

Sambon Jakob kommer hem. Han har just avslutat sista taxipasset och nu väntar fem veckors semester. I köket står campingutrustningen och väntar på att bli använd. Först bär det av till Finland, sen får de se. Kanske bilar de norrut, upp genom Finland, och så ner genom de svenska fjällen.

- Jag fick en chock första gången Jael sa att hon ville bli präst, avslöjar Jakob och fortsätter; så frågade jag någon vecka senare och då var hon redan anmäld. Det kändes faktiskt inte konstigt utan helt naturligt.

Jakob är, som han själv uttrycker det, uppvuxen med präster runt omkring sig. Hans mamma hade flera vänner som var präster, så den svarta stereotypa prästen känns inte lika stark här utan han har fått chansen att se människorna bakom de svarta kläderna och vita prästkragarna. När Jakob berättar att det är socionom han ska börja läsa till kan jag inte motstå att fråga om han har siktet inställt på att bli diakon. Det visar sig att han redan varit i kontakt med Inger Hägg, diakon på stiftskansliet i Visby med ansvar för utbildningen av just diakoner här på Gotland.

Jael och jag pratar vidare om bilden av präst och jag frågar henne hur hon tycker att en modern präst ska vara.

- Välkomnande, öppen och redo för diskussion, säger hon eftertänksamt men snabbt och fortsätter; det är viktigt att kunna diskutera allt, även interna frågor inom Svenska kyrkan.

- Jag hoppas kunna vara en brobyggare och tror att jag har vad som krävs. Dels är jag otroligt empatisk och förstår båda sidor – ingen har helt rätt eller fel. Dels kan jag som ”ny inom kyrkan” prata utifrån

båda perspektiven; både ny i kyrkan och att våga ”komma ut” som kristen.

Dessa båda sidor kan nog komma till sin rätt redan i höst. *Känna efter* heter en samtalsgrupp som startar i augusti där Jael kommer att medverka som så kallad ”medvandrare”. Det är en grupp som träffas regelbundet under ett år och pratar om livet och tron utifrån sina egna perspektiv och livserfarenheter.

- Alla som är nyfikna på livet borde söka att vara med, säger Jael och berättar att hon själv förväntar sig att utvecklas.

- Man kanske inte vet vad man söker, menar hon och berättar att många idag söker sig till buddismen och hinduismen; men kristna är faktiskt inte mer läskiga än buddister, påpekar hon.

Skrattande avslöjar hon att hon ofta får frågan ”tror du på Gud?” när hon berättar för folk att hon läser till präst.

- Svenska kyrkan håller på växa sig större igen, säger Jael Söderlund självsäkert. Hon tror på ungdomarna och den växande ungdomsverksamheten.

- Här hemma ber vi bordsbön varje dag, säger hon, och berättar att 10-åringarna påminner om bönen ifall de någon gång håller på att glömma.

Kaffet är slut, sonen leker stilla på en filt i gräset och molnen på himlen har börjat luckrats upp. Det vackra stenlagda gotlandstunet som omger huset och gränsar mot juli-mogna åkrar blir en vacker kuliss till några porträttbilder. Jag lämnar Skuttlings varm i hjärtat och det sista jag ser i backspeglarna är en leende Jael med Benjamin på armen. ”Hon kommer att bli en bra präst” tänker jag.

Tillåta sig att tro

Leif Ramström har levt 35 av sina 54 levnadsår i kriminalitet. Han har tillbringat 16-17 år i fängelse. För drygt fem år sen hände något som kom att förändra hans liv totalt.

- Jag var helt ensam, så hörde jag som en röst inom mig själv som sa "gör något åt ditt liv". Det var som att huvudet öppnades uppåt, berättar han och visar med händerna en trattliknande form upp från huvudet.

- Jag föddes för fem och ett halvt år sen, säger han övertygande och självklart och fortsätter; i och med känslan blev jag kvitt mitt gamla jag.

Vi möts i Församlingshuset i Visby. Mona, Leif och jag. Efter någon timme ansluter också Doris Granath, präst i församlingen. Snabbkaffe i blå muggar. Bullar på ett fat. "Jag ska inte ha", säger Mona, men ångrar sig snart när vi andra sitter och mumsar. Det är högsommar, men värmen vill inte riktigt infinna sig. Skönare inne i de mjuka sofforna.

- Leif fick välja, mig och Gotland eller missbruket, förklarar Mona och berättar att hon hade sin mamma här, att det var tryggt och skönt att komma hit till ön.

- Jag var narkoman redan när jag gick ut 9:an, berättar Leif.

- Det går inte att dalta med en missbrukare, man måste få uppleva hopplösheten, menar han.

Samtalet far snabbt fram och tillbaka. Tro, kyrka, missbruk, möten, behandlingar, skratt, död, nattvard... Mona och Leif är båda ideella medarbetare i församlingen. Framförallt hjälper de till med Sinnesrogudstjänsterna i Tjelvarkyrkan.

- Nästa planering har vi nu på torsdag, säger Mona och berättar att temat denna gång är "att lämna över".

Sinnesrogudstjänst firas sista torsdagen varje månad året om. Kvällen inleds alltid med en enkel måltid, därefter firar man gudstjänst och efteråt fikar man tillsammans. Mona fortsätter sin beskrivning:

- Vi bygger hela gudstjänsten tillsammans, alla är delaktiga och alla röster räknas.

Flera psalmer och sånger är samma från gång till gång; *Må din väg gå dig till mötes* och *Möt mig nu som den jag är*. Förutom prästen så delar någon av

deltagarna sin historia. Musik och musiker planeras gemensamt veckan innan. Under gudstjänsten finns möjlighet att skriva bönelappar och tända ljus.

- Vill du ha en bön och prata med en präst så finns de där, påpekar Leif.

*Möt mig nu som den jag är,
håll mitt hjärta nära dig,
gör mig till den jag ska bli
och lev i mig.*

John L Bell/V. Rudebark

- Jag har alltid haft en tro men gjort narr av den tidigare, berättar Leif. Men så då, för drygt fem år sedan, när hans liv förändrades sökte han behandling och väl där började han be.

- Nu är det första jag tänker på när jag slår upp ögonen på morgonen att jag ska be.

Han har ett lugn ikring sig, likt en aura av trygghet och värdighet. Ingen flackande blick, inget stirr.

- Jag är inte rastlös, bekräftar han och påpekar att han inte lider av att det måste hända något.

- Jag behövde gå igenom de här 35 åren. Idag vet jag vem jag är och jag har haft ganska lätt med gudsbiten, jag accepterar det bara.

Men Leif ger också sin barndoms syn på Gud och kyrkan. Berättar om affärerna som var stängda på söndagarna, kyrkklockorna som ringde, alla svartklädda människor och hur dystert det var.

- Idag får jag klappa händerna i kyrkan, skrattar Mona och talar om att hon brukar läsa barnbibeln för den förstår hon, den är på "hennes" språk.

- Jesus för mig var en skicklig politiker, han stod upp för de svaga, säger hon.

Mona berättar att hon jobbat till sjöss i många år och då alltid besökt kyrkor runt om i världen. Där har hon funnit trygghet och sinnesro. Men som litet barn, med en mormor som var Frälsningssoldat, blev hon mer påtvingad en gudstro, vilket hon då tog helt avstånd ifrån.

- Idag har jag blivit totalt avklädd när det gäller kyrkan, säger hon, och fortsätter; det är bara människor som har en tro. Och prästerna, de är ju också bara vanliga människor. Det är "min" kyrka nu, det är där jag kommit till tro och fått kompisar. Doris Granath, som anslutit till oss nu, nickar instämmande.

- Det här är ett ställe där man kan visa sina sår. Det skapar en trygghet.

Förra hösten påbörjade Mona och Leif en katekumenatsgrupp tillsammans (samma som *Känna efter*). Med stora, glädjefyllda ögon berättar Mona om påsknatten;

- Det var det bästa med katekumenatet, påsken. Det var så stor delaktighet.

- Det var då vi gick i vita klänningar, ler Leif med glimten i ögat, men påpekar också att han genom sinnesrogudstjänsterna och katekumenatet fått en helt annan syn på prästerna.

Till hösten väntar nästa grupp, då blir det Frälsarkransen, berättar de och entusiasmen över detta går inte att dölja. Att de olika grupperna och mötena är viktiga för dem båda är också tydligt.

- Skulle jag sluta gå på möten, sluta be, då är jag snart där igen, bekräftar också Leif. Mona instämmer;

- I självhjälpsgruppen pratar man med andra som gått igenom "samma" sak.

- Efter behandlingen gällde det att hitta en hemmagrupp, berättar Leif.

Det handlar om Anonyma Alkoholister, Anonyma Narkomaner och tolvstegs-program.

- Oj, vad är klockan, utbrister plötsligt Mona, vi måste ju gå på möte.

Snabbt plockar vi ihop, jag hinner ställa någon avslutande fråga och vi går ut tillsammans för att också ta några bilder i solen. Doris och Mona skrattar ihop. De försöker stämma av en tid också för att ses snart. De har lite att planera och Doris behöver hjälp med lite saker. Dessutom ska Mona hoppa in som vikarie och ta hand om sommarcaféet några dagar.

- Jag växer så i detta, av de förtroenden jag får, säger hon, närmast berörd.

Leif ser allvarlig ut när han instämmande säger;

- Bara att känna att jag är accepterad...

Vi hinner fota några bilder sen rusar de iväg, leende, mot nästa möte och livet som inte låter vänta på sig.

text och foto: ÅSA HÖJER

Sinnesrobönen

Gud, ge mig sinnesro att acceptera det jag inte kan förändra, mod att förändra det jag kan och förstånd att inse skillnaden.

FRÄLSARKRANSGRUPP

Första träffen är söndag 30/9. Vi börjar med att delta i mässan i Visby domkyrka kl 11, därefter träffas vi i Församlingshuset kl 13-15.

Gruppen träffas sen ungefär varannan lördag under hösten med start lördag 13/10 kl 10-12 i Församlingshuset. Begränsat antal platser.

Samtalsledare är prästerna Charlotte Bachelder och Doris Granath. Frågor? Kontakta Doris på 070-618 88 24.

Anmälan senast 23/9.

Tel: 0498-20 68 00 eller e-post: visby.domkyrko@svenskakyrkan.se

KÄNNA EFTER

För dig som är en sökare...

I vår grupp vandrar vi tillsammans för att samtal om livets stora frågor. Kom med öppenhet inför livet och dess möjligheter!

Vi startar kl 18 månd. 20/8 i Visborgskyrkan och träffas sedan varannan vecka. Vi deltar tillsammans i fyra gudstjänster och avslutning sker den 19/5 2013. Begränsat antal platser.

Välkommen! önskar medvandrarerna Jael Söderlund, Malle Björklund, Elisabeth S Edlund, Frans Haraldsson och Camilla Vallhagen, präst. Camilla svarar också på frågor, tel.. 070-973 35 23

Anmälan senast 17/8.

Tel: 0498-20 68 00 eller e-post: visby.domkyrko@svenskakyrkan.se

Dag 1 - 25 juni

Klockan ringde klockan fem på morgonen, samling klockan sex, båten gick vid kvart i sju. Båtresan gick bra och vi skrev vår egen historia när vi cyklade på och av båten! Efter fyra timmars dötid i Oskarshamn med långa promenader till Donken, spöregn och ätandes av leverpastej med chokladsmak fick vi komma på båten till Byxelkrok. Det var det ren storm, men det stoppade inte vår trubadur Vilhelm och oss andra med kraft kvar att sjunga en stump. Därefter trampade vi våra mil, med pauser och chokladutdelning för att hålla upp humöret. Tillslut nådde vi vår slutdestination; Hornsjön pensionat, slitna, men förväntansfulla och smått hyperaktiva av allt godis. Till kvällsmat åt vi spagetti och köttfärsås, mums! Vi hann även med ett otroligt (icke) skönt dopp i vår lilla pool, i fortsatt spöregn.

29/6

Denna dag vaknade vi upp till solsken och vi åt en energirik frukost så att vi skulle orka med denna sorgliga dag. Vi började med en morgonbön författad av Warriors of Visby. Efter den började vi lektionen. Dagens tema var Döden och uppståndelsen och det blev därför väldigt känsloladdat när vi skulle berätta om våra döds erfarenheter. Efter att vi hade snytit våra snokar pratade vi om det betydligt trevligare ämnet uppståndelsen och vad som händer efter döden. Det fanns många både intressanta och roliga teorier.

Sen var det dags för lunch där det idag bjöds på köttbullar och potatis där Jonte åt 27 köttbullar (!). Direkt efter lunchen då solen fortfarande sken hojade vi ner till stranden och fortsatte vårt grävnings projekt. Efter sol och bad blev det Pax medans solen hade gömt sig bakom molnen som gjorde att alla hade väldigt bråttom hem. Efter att alla hade fått duscha och byta om blev det middag. Det blev fläsk karré och klyftpotatis vilket smakade väldigt bra.

Ikväll väntar andakt och mys.

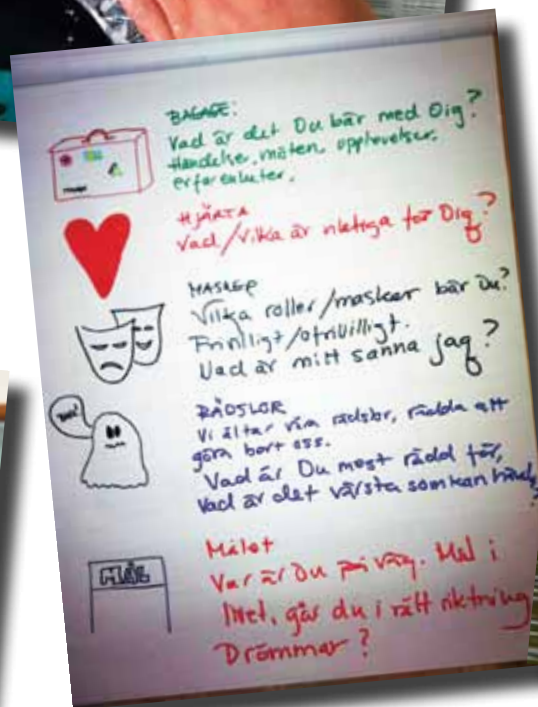
28 juni

TJENARE MANNEN (eller kvinnan)! Idag har vi vaknat till en skön sol och en klarblå himmel. (Himmelskt najs. + poäng till Gud).

Vi inledde dagen med frukost och morgonbön av Los Angeles. Fin sång och fin morgonbön gav oss en bra start på dagen. Senare på förmiddagen gick vi igenom viktiga personer i bibeln, väldigt intressant! Med fint väder innebär det såklart strand och bad. Det blev flera dopp i kallt vatten, och vi körde island games på stranden, superjobbige lekar (men kul) som att gå krabbgång i sanden eller skottkärra, i sand! Det blev en sandlottstävling också, vilket vi inte fått resultat på ännu... Vi körde också PAX på stranden, en text lästes upp sedan solade (i alla fall tjeerna) under en halvtimmes fortsatt PAX, win-win. Det har spelats fotboll och ätits god mat, badats och lärts, så det har varit en innehållsrik dag, som inte är riktigt slut än, det skall fortfarande klaras av ett pass till och pratas till långt in på natten, kanske sova lite om vi känner för det...

//Sommarkonfirmanderna i Guds (bästa) änglar

Läs mer om UngDomen - verksamheten och konfirmander på deras egen blogg www.ungdomen.se

Öppet i domkyrkan hösten 2012 alla dagar 9-17

Till dig som är medlem
Tack vare dig som är medlem kan vi bedriva ett rikt diakonalt arbete, med bland annat sorgegrupper och stöd till utsatta och behövande, exempelvis via Birkagården. Vi kan erbjuda barn och unga en meningsfull fritid i en utvecklande och lugn miljö samt vårda församlingens kulturhistoriskt värdefulla byggnader. Vi kan vara en kraft som verkar för andlighet, delaktighet och gemenskap i ett samhälle där ensamhet och sekularisering breder ut sig.

KONFIRMAND PROVA-PÅ-DAG

Lördag 29/9 kl 13.30-16

För dig som är nyfiken, tveksam, vill få med en kompis... Kom till Domkyrkan och träffa förra årets konfirmander, gå upp i kyrktornet, ställ en präst mot väggen med dina frågor, massor av gott fika och mycket mer...

Vi finns självklart på Facebook - Konfirmand i Visby och på www.ungdomen.se

KONFIRMAND KICK-OFF

För dig som vill bli konfirmand i Visby har vi tre alternativ:
KOVA - konfirmand vardag
KOIN - konfirmand intensiv
KOSO - konfirmand sommar
Läs mer om de olika alternativen på www.svenskakyrkan.se/konfirmandgotland

Kick-off
Söndag 14/10 kl 10.30-16
Heldag för alla konfirmander.

RETREAT

Tid för tystnad... Välkommen till en dag för kropp, själ och ande.

Församlingshuset vid Domkyrkan
Lördag 27 oktober kl 9-18

Anmälan senast 19/10
Tel: 0498-20 68 00

Mer information publiceras på församlingens webbsida. Du kan också kontakta Charlotte Bachelder, präst, på tel. 070-444 26 50

SISTA CHANSEN 12-12-12

DROP-IN-VIGSEL

Onsdag 12/12 2012
mellan kl 17 och 21
Visby domkyrka

Sista chansen att gifta sig på ett "magiskt" datum - 12-12-12... Därefter dröjer det nära 90 år till nästa tillfälle.

Kom ihåg att ansöka om hindersprövning hos Skatteverket i god tid innan. Ta med intygen till domkyrkan så fixar vi resten på plats.

Vi bjuder på bubbel och något litet tilltugg i samband med vigseln!

Vi erbjuder även drop-in-dop vid samma tillfälle! Ta med legitimation.

Undrar du över något? Ring Ylva eller Monica på församlingens expedition, tel. 0498-20 68 00

UTSTÄLLNING

Ta chansen att se Ann Wolffs fantastiska glaskonst och målningar.

Utställningen "Lost Blues" pågår i Visby domkyrka fram till 30 september 2012.

Fri entré.

LEVA VIDARE

Samtalsgrupp för dig som förlorat en anhörig. Vi startar regelbundet nya grupper.

Frågor och anmälan
Sjukhuskyrkan 0498-26 89 52

BABYKONSERT

Barn 0-12 mån med föräldrar
Onsdag 29 augusti
kl 10 och 13
Visborgs kyrkan
Anmälan 0498-20 68 00
senast 27/8

NY BOK

I början av september släpps en ny, unik bok om Visbys kyrkogårdar.

Bland ringkors och murgröna - en bok om Visbys begravningsplatser

Författare är Johan Arvidsson, sedan 20 år anställd som kyrkogårdsingenjör vid Kyrkogårds- och fastighetsförvaltningen i Visby. Boken är rikt illustrerad med fotografier tagna av Åsa Höjer, kommunikatör i församlingen men även frilansfotograf.

Boken kommer bland annat att säljas i Domkyrkans bokbord och en utställning med bilder ur boken planeras till hösten. Mer info på församlingens webbsida.

MÖTESPLATSER PÅ WEBBEN

Domprostens blogg
<http://blogg.svenskakyrkan.se/domprostmats>

facebook

www.facebook.com/visby.df

Alla kulturarrangemang i
samarbete med
sensus

KONTAKT

Visby domkyrkoförsamling

Besöksadress:
Norra Kyrkogatan 2
Postadress:
Norra Kyrkogatan 4
621 55 VISBY
Tel 0498-20 68 00

**Kyrkogårds-
och fastighetsförvaltningen**
Peder Hardings väg 14
621 45 VISBY
Tel 0498-20 68 80

www.svenskakyrkan.se/visby

VISDOM

Ansvarig utgivare:

Domprost Mats Hermansson
mats.hermansson@svenskakyrkan.se

Redaktör/layout/original:

Åsa Höjer
asa.hojer@svenskakyrkan.se

Skribenter detta nummer:

Åsa Höjer

Omslagsbild:

Jael Söderlund
Foto: Åsa Höjer

Tryck:

I Visby Tryckeri AB

VisDom delas ut till alla hushåll i Visby domkyrkoförsamling.
Nästa nummer planeras till nov/dec 2012.

www.svenskakyrkan.se/visby